

N:o 78.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 23 april 1907.
— — — — Andra Kammaren — 20 — 1907.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i fråga om skogslikvider vid laga skiften och hemmansklyfningar.

(Lagutskottets utlåtande N:o 35, punkt 6.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag har enskild motionär föreslagit, att Riksdagen måtte hos Eders Kungl. Maj:t begära *dels* förslag till ändrade bestämmelser i syfte att förekomma misshushållning med skogen genom föreskrifna ståndskogslikvider vid laga skiften och hemmansklyfningar och *dels* åtgärder eller, i den mån Riksdagens medverkan påkallas, förslag till bestämmelser i syfte att dylika ståndskogslikvider i lappmarkerna, som hitintills ägt rum eller till äfventyrs ej kunna framdeles undgås, måtte ordnas till fördel för bönderna, åt hvilka skogen blifvit gifven.

Den fråga, på hvilken Riksdagens uppmärksamhet här fästats, torde vara värd synnerligt beaktande. Det är uppenbart, att de i skogsför-

nödenheter utgående likviderna vid laga skiften och vid de därmed likställda hemmansklyfningarna ofta äro ägnade att verka skogssköflande. Dessutom komma dessa likvider i bestämd strid med både 1 § i 1903 års lag angående vård af enskildes skogar och 8 § i 1873 års afvittringsstadga för lappmarken. Det torde ej heller kunna förnekas, att just dessa förrättningar på vissa orter, såsom särskildt i lappmarksbygderna, kunna jämväl i öfrigt leda till verkliga missförhållanden. Såväl ur skogsekonomisk som social synpunkt lär det således vara af stor vikt att söka snart råda bot härför.

Enligt gällande skiftesstadga kan ståndskogslikviden afskiljas från den öfriga skiftesförrättningen och efter skiftets fastställande i öfrigt särskildt för sig uppgöras. Möjligen torde kunna ifrågasättas, för så vidt sådant ej skulle anses för mycket strida mot laga skiftes ändamål, om ej lämpligast vore, att skogen helt och hållet undantoges från skifte och bibehölles som en samfällighet för delägarna att brukas på rationellt sätt. Skulle åter detta ej i större eller mindre mån låta sig göra, utan, i enlighet med grundsatsen att all skifteslagets mark skall i skiftet ingå, skogen äfven skiftas, håller Riksdagen före, att det skulle vara till stort gagn, om tjänstgörande landtmätare hade sig ålagdt att vid ståndskogslikvidens verkställande inhämta upplysningar af skogstjänsteman eller möjligen af vederbörande skogsvårdsstyrelse, hur likviden borde lämpligast ur skogshushållningssynpunkt uppgöras, äfvensom beträffande de föreskrifter angående återväxtens betryggande, hvilka skulle kunna finnas erforderliga att meddela.

Senaste finska skogskommitté, som bland annat hade förevarande ämne till behandling, föreslog, att tiden för likvidens utgående borde sättas till högst fem år. Äfven för vårt land anser Riksdagen, att det skulle kunna vara ur skogsvårdssynpunkt fördelaktigt, om nuvarande maximitid af tio år kunde väsentligt förkortas. Därigenom skulle nämligen bland annat det osäkerhetstillstånd beträffande brukningsrätten till tillträdd skog, som för närvarande utgör en af de förnämsta olägenheterna med de i skogsförnödenheter utgående likviderna, i motsvarande mån förkortas.

Riksdagen har dock icke med nu antydda utvägar velat annat än visa några sätt, på hvilka korrektiv enligt Riksdagens förmenande skulle kunna vinnas mot här berörda missförhållanden. Att för lappmarkernas del särskilda åtgärder dessutom erfordras, vill Riksdagen icke bestrida, ehuru Riksdagen icke kunnat bilda sig någon bestämdare uppfattning om

hvad härutinnan bör företagas. Emellertid föreställer sig Riksdagen, att ett strängt iakttagande af afvittringsstadgans grundsatser i hvarje fall skulle vara af betydelse.

Med stöd af det sålunda anförda får Riksdagen anhålla, det tacktes Eders Kungl. Maj:t låta utarbета och, i den mån Riksdagens medverkan påkallas, för Riksdagen framlägga förslag till ändrade bestämmelser i syfte att förekomma misshushållning med skogen genom föreskrifna ståndskogslikvider vid laga skiften och hemmansklyfningar.

Stockholm den 23 april 1907.

Med undersåtlig vördnad.
